

אישם באוקינוס השקט שאנה פצצה, ענה השמימה כדור-אש אדיר. העולם לא התרגש עוד פצצה התפוצצה.

אולם בעבור שעות הראשונות שהעידו מי משהו שונה קרה, משהו שלא היה לו תקדים.

דיגים יפאניים ששמו בים, במרחק 3300 ק"מ ממקום ההתפוצצות — 40 פעם המרחק בין תל-אביב וחיפה — נכוו עלידי אבק שנמטר עליהם מן השמיים. ביפאן הרחוקה ירד גשם ראדיו-אקטיבי, סיכן בני-אדם ותבואה.

במקומות רבים, רחוקים זה מזה, נתפסו דגים בעלי הקרנה מסוכנת, ומסביב לכדור הארץ, בשקאגו אשר בלב יבשת ארצות-הברית, עלתה מידת הרדיו-אקטיביות באויר פי מאה.

לא היתה זאת עוד פצצה ככל הפצצות, רק קצת יותר חזקה. לא היתה זאת אפילו פצצת-השומרה של הירושימה בעלת כושר גדול פי אלף. פצצת-המימן שיחררה כוחות מסוג חדש לגמרי, כוחות שלא הופעלו עוד בדוגמתם עלידי אדם נגר רעחו.

כאשר נזרקה פצצת-האטום הראשונה, כלי מתן התראה מוקדמת לקרבנות, קיפדה 80 אלף חיים אנושיים, גברים, נשים וטף. העולם כולו עצר את נשימתו מרוב זועה. אולם הוא ניחם את עצמו כי הפצצה הסכה חיהם של מאות-אלפי חיילים משני הצדדים, לא היתה שונה מכל פגז אחר אלא בממדי-הקטל. לו נזרקו במקומה כמה מאות פצצות רגילות היה נהרג אותו מספר אזרחים.

אולם הפעם שונה הסיכוו המחריד במהותו. בפעם הראשונה בתולדות-האנושות, ניתן בידי אדם נשק שיש כוחו להשמיד ככלל את מרכזי התרבות האנושית, להחזיר תוך שעות מעטות את גלגל ההיסטוריה ששת אלפים שנים אחורה, אולי למחות כליל את זכר המין האנושי מעל כדור הארץ.

האנושות, אשר מתנת-מוות זו נפדה בחיקה, אינה מוכנה זה. הפצצה מתאימה לתקופה בה תקום ממשלת-עולם, ארצות-הברית של כדור-הארץ, שלטון מרכזי החובק את חמש היבשות ומסוגל להשתמש בכוחות האדירים ההדדשים לצרכי יצירה ושלום. אולם האנושות עוד עומדת לפחות שלב אחד לפני השגת מטרה זו. שני הגושים העולמיים, מזוינים מכף רגל עד קרקוד, שולחים את ידם אל שלטון העולם — וכל אחד מהם מוכן לקעקע את כדורי הארץ כדי להשמיד את יריבו לצורך זה.

בעקבות של טרגדיה יוונית, המפתיימת במות כל הגיבורים, מתקדם הגורל האנושי: בעוד ששלטון האדם על כוח הטבע ובושרי ההשמדה שלו הגיע לשיאו הסופי, עוד נמצא כוחו של האדם להשתלט על עצמו ועל חברתו בחיתוליו הראשונים. האנושות, המנופפת בפצצת-המימן כמו באקדה-צעצועים, עונדה תינוקת מבחינה מוסרית. אלפי שנים נופרדים בין כושרה הגופני ובין הצורות הפוליטיות והחברתיות הקובעות את השימוש בכושר זה.

זו הפעם הראשונה מאז קם האדם הראשון יש טעם מזועזע לשאלה: הצוערת האנושות לקראת התאבדות? האם יהיה בכלל דור נוסף? האם קרוב

ההנהלה סוגרת?

היה ערך מכריע לכל שניה — שום מדינה לא יכלה להתממה שעה שלבסיסים המימיים שלה היתה צפויה השמדה תוך כמה דקות. הפצצת-התגמול החלה מיד.

מדוע פרצה המלחמה? איש לא רצה בה. הכל ידעו כי היא תהרוס את שני הצדדים גם יחד. הגורם הרחוק, המכריע, היה הפחד. כל צד ידע כי בידי הצד השני הכוח להשמידו כליל. כל צד רצה להיות הראשון. ברגע שהגיע, משום מה, למסקנה כי הצד השני עומד לפעול, החליט להקדים מכה למכה.

מלחמת-העולם הראשונה פרצה מפני שהרוסים הכריזו על גיוס כללי וכל תכניות הצבא הגרמני היו בנויות על ניצול הימים המעטים בין התחלת הגיוס הרוסי כבד-המשקל ועד לסימומו. מלחמת-העולם השניה פרצה מפני שאדולף היטלר האמין כי ברגע האחרון תירתע בריטניה מלחוש לעזרת הפולנים.

מלחמת-העולם השלישית — והאחרונה — פרצה מפני שההבדל בין השמדה מוחלטת להשמדה כמעט-מוחלטת היה ענין של דקות מעטות.

חזרה לימי קדם

מה היו התוצאות? כל אשר קרה אחרי הימים הראשונים שוב לא היה חשוב. רוב המנהיגים הפוליטיים והצבאיים הושמדו עם שאר בני עמיהם. יחד איתם הושמד המנגנון העדין והמסופף המהווה את מרכז העצבים של מדינה מודרנית — שלד-הפיקוד, הקשר, הביצוע, גופי-צבא תלעו בשטה, חסרי ראש ונשמה.

וחשוב מכל: התרבות האנושית נהרסה. אנשי-המדע, הפילוסופים, הסופרים, הפרופסורים ואנשי-המשפט, כל אותה שיכבה דיקה שריכוזה בתוכה את מורשתן של 6000 שנות תרבות, נמחקה כמעט כליל, יחד עם מרכזי-התרבות ששכנו בערים הגדולות. העולם חזר למנו הראשון — המנו שבהמנו ליונים הנענעו בהצניעות

המלחמה האחרונה בתולדות האנושות התחילה בבוקר קיצי, שדמה לכל שאר הבקרים. השעה היתה 6.00 לפי שעון גרינוויץ, חצי שעה אחרי זריחת החמה באותה עיר. הצד המערבי טען כי הגוש המזרחי הוא שפתח במלחמה. מיתקני-הראדאר שהשליכו את קרניהם אל השמיים, בקנה-הצפוני, הבחינו בלהקות המפציצים הכבדים שהתקרבו. תוך שניות מספר קלט מקלט-האלחוט במפקדה הראשית של תל-האוויר את המילה האחת — הסיסמה המוסכמת של אותו יום להתקפה אטומית. תוך שניות מעטות המריאו המפציצים והקליעים-המודרניים מעשרות בסיסים אמריקאיים שהקיפו את ברית-המועצות כתורות ברזל. כל אחד מהם דהר במהירות קולית או על-קולית לעבר מטרה מסוימת שנבכעה זמן רב מראש.

בגלל טעות

תוך 24 שעות הושמדו כליל הערים הראשונות של אירופה ואמריקה. נהרג מספר משוער של 100 עד 150 מליון נפש. רוב הפצצות הומטרו מן האוויר, עלידי טיסים שהצליחו להסתגל מבעד למסכי-הראדאר. אולם ניו-יורק ולונדון, שהיו הערים הגדולות ביותר בבריטניה ובאמריקה, הושמדו על-ידי פצצות שהיו נסתרות בבטן אניות-מסחר מדומות. התאור הסובייטי היה כמעט זהה — פרט לזיכות על לוחמה-מימיים. לפי תאור זה המריאו המטוסים האמריקאיים ראשונים, הוטסו הטייסות האדומות רק כרבע שעה אחרי שהריגול הסובייטי בתורכיה ובלוב הודיע כי הבסיסים המקומיים קיבלו את פקודת-ההתקפה מושינגטון.

יתכן, כמובן, ששני הצדדים גם יחד טעו. אולי התפוצצה פצצת-מימן אחת בטעות, גררה אחריה את כל שרשרת ההגבות. יתכן כי תחת-הראדאר אחת טעתה, סברה כי להתקפה-מפציצים של מדינתה שחזרה מסיור שיגרתה היא להתקפה-אויבת. אולי שגה שירות-הריגול של אחת המדינות.

לא מן הנמנע, הוא כי הטרגדיה הגדולה ביותר בתולדות העולם כמעט בגלל פליטת